

The background features two large, stylized yellow swirls. One swirl starts at the top left and curves towards the right, while the other starts at the bottom left and curves towards the right, creating a sense of movement and depth.

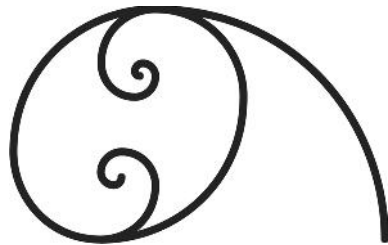
Vändningar

Lars Bägerfeldt

Vändningar

Varandets dans och återspeglingsar

Inflätningen - ekon i samklang

Lars Bägerfeldt

VÄNDNINGAR.

Varandets dans och återspeglingsar.

Inflätningen - ekon i samklang.

av Lars Bägerfeldt

Till minne av Jorun & Aud

Jorun mannavettsbräcka, dotter till Ketil flatnäsa och Yngvild, född i mitten av 800-talet i Norge och uppvuxen på Island, var så förständig och klok att hon sades bräcka männen vett. Hennes syster var **Aud den djuptänkta**, som var osedvanligt vis och förständig.

Den som önskar kopiera denna text,
må kopiera den text de så önskar,
men glöm inte Jorun & Aud.

Innehåll

PROLOG	7
För dem som ännu inte är vilse.....	7
Vem lyssnar på viskningen.....	8
Karusellen.....	9
Att inte läsa.....	9
Mycket mer än mycket mer.....	10
INFLÄTNINGEN	11
Att glömma.....	12
Finns inte.....	13
Stillhetens ord.....	13
Förnim.....	14
Ord.....	15
Omvänt.....	16
Jämvikt.....	16
Vandrande.....	17
Vågor bryter fram.....	17
Olåsta.....	18
Minskning.....	18
Samla det osamlade.....	19
För någons skull.....	20
Hörn.....	20
Krökning.....	20
Var nära.....	21
Veta härifrån.....	21
Inga svar.....	22
Sångens strängar.....	23
Förundran utan orsak.....	24
Ekon i betraktelsens dal.....	24
Drömbilder.....	25
Vid vändningens slut.....	25
Blivandet får.....	26
Nattens drömmar.....	27
Ett blivande varande.....	28
Lagom av lagom.....	28
Oordnad ordning.....	29
Vägar att nå.....	29
Stigar att gå.....	30
På egna vägar.....	31

Bortom finnandet.....	32
Att inte ha svar	32
Vända på allting.....	33
Vilse utan att gå.....	34
Alla är lika	34
Lek på allvar.....	34
Vägen förvirrar	35
Rädslans tankar.....	35
Som stått still	36
Växa tillbaka.....	36
Uträtad raka	37
Fel är det enda rätta	37
Förväntningar	38
Upprepa	39
Bron emellan	40
Ta emot.....	40
Bekräftelsen återvänder.....	41
Oändligheten finner.....	42
Ja och nej	43
Den enda sanningen.....	44
Den som	46
På olika vägar	47
Vänd åter	48
Krökta svar	49
Hur ska man kunna	50
Upptäckter	51
Ytterhöljets kärna	52
När det krökta blir rakt	53
Lika med.....	54
Det sista svaret.....	54
Aldrigs oändlighet	55
Åter till	56
Efter hand	57
Byta riktning.....	57
Det krökta är framme.....	58
Följ med.....	58
Sista steget.....	59
Gå	59
Redan framme	60
Inte redan framme.....	61
Den ändliga harmonin	61
Inte rätt	62
Sången	63

INGET SAGT	64
Utan utan	65
Ingenting av ingenting.....	66
Inga sanningar	67
Här och nu	68
Den upplyste.....	69
Återkomsten	70
Frågor och svar	71
Råd 1.....	72
Råd 2.....	72
Bortom harmonierna.....	73
Omvänd ordning.....	74
Närvaro och deltagande.....	74
Paradoxernas paradox.....	75
Ifrågasätt	75
EKON I SAMKLANG	76
Resan	77
Både och.....	78
Frågor om världen	81
Minnas	83
Tankar.....	84
Se sällsamheterna	85
En fråga till.....	86
Sista ordet.....	88
När orden är slut	89
När vändningen uppenbarar sig.....	90

Prolog

För dem som ännu inte är vilse

Finn innebörden bortom orden.

Betraktelser ...

Förnimmelser ...

Beröring ...

Närvaro ...

Delaktighet ...

Medvetande ...

Var börjar det,
och var slutar det ?

Vi sträcker ut oss och når fram,
vi skyggar tillbaka och håller oss undan,
men hela tiden håller vi oss utsträckta.

Bara den som är vilse känner hemligheternas källa.

Vem lyssnar på viskningen

Jorun, min förmoders namn,
vars betydelse är "den älskeliga hästen",
lystrar och försöker säga något,
men vem hör på?

Vi hör det vi vill höra, och fångar de
svar i flykten som vi redan anser passar in ...

...

... men Jorun passar inte in.
Så, vem lyssnar på den älskeliga hästen?

Jorun, min förmoder,
kom och hon viskade:
Låt mig få prata,
så du kan lära dig sluta lyssna.
Låt mig få vara tyst,
så du kan lära dig lyssna.

Kunskap är att minnas.
Kärlek är att glömma.
Dårskap är att glömma att minnas.
Vishet är att minnas att glömma.

Sök förnimmelsens väsen,
Finn betraktelsens gåta,
var vaksam i beröringens ekon,
så må kanske samklängen lysa i
närvarons vändningar.

Alla går varsin väg till målet,
och alla vänder tillbaka när målet är funnet,
för det är tillbaka som är målet.

Karusellen

Karusellen snurrar och går allt fortare. Den som befinner sig därpå kan till slut inte titta ut längre, eftersom allting rör sig för fort. Däremot kan de titta inåt där allting tycks stå still. Världen utanför suddas ut och upphör. Kvar finns bara karusellen som blir som en ny och isolerad värld.

Utifrån har inga märkvärdiga förändringar skett alls. För tivolits skull är det av ovidkommande betydelse om karusellen snurrar eller om den står still. De som står bredvid och tittar på, ser visserligen dem som åker med, dock utan att de blir betraktade tillbaka av dem som åker i karusellen. De som steg upp i karusellen har redan glömt bort att tivolit existerar.

Att inte läsa

Den som läser denna bok får svar på frågan,
men läsandet i sig motverkar svaret,
varför man inte borde läsa boken
och i stället försöka förstå svaret ändå.

Den som når den yttersta frågan
finner att allt läsande motverkar svaren,
varför en enda fråga är tillräcklig
för att förstå allting.

Frågan är, vad är frågan?
Självgenerering,
återspeglning,
det är varandets dans.

Där vilar vändningen.

Mycket mer än mycket mer

Allt det sagda är bara ett tillkrånglande med ord och fraser som fortsätter att följa människans invanda tankebanor vilka menar att svaren på allting ska vara logiskt och följa förnuftets väg.

I stället kan allting sägas följa den oändliga vägen där paradoxen inte blir ett slutligt svar på allting utan är själva frågan.

Genom att härma paradoxen som är mycket mer än mycket mer blir allting litet och greppbart.

Inflätningen

När vändningen vänder,
vänd igen.

Att glömma

All glömma
är mer naturligt än att minnas.

Att glömma att glömma,
medför att vi minns
och det är också naturligt.

Att komma ihåg
är inte naturligt.
Att komma ihåg att glömma bort
är inte heller naturligt.

Hågkommandet sköter sig själv
liksom glömmandet gör det.
Det är naturligt.

Tystnad
är mer naturligt än att tala.

När tystnaden i sig tystnar och försvinner
kommer talandet,
och det är naturligt.

När talet vill berätta om tystnadens ursprung,
återfinns bara tystnaden,
men något ursprung hörs inte.

Endast när tystnaden gör så att talet kommer,
hörs tystnadens ursprung.

Finns inte

Det mest okända som finns,
är det kända.
Vem känner dess innersta väsen,
dess yttersta orsak
och dess egentliga riktning?

Det mest mystiska som finns
är det vardagliga.
Det mest gudomliga som finns
är det själlösa.
Där sker vändningen automatiskt.

Stilhetens ord

Stilla, men inte stillestånd.
Spontan, men inte slumpmässig.
Tillgiven, men inte underlägsen.
Förväntansfull, men utan förväntningar.

Försonas med allt,
tro på allt,
var förväntansfull,
lyssna på allt och närvara överallt,
räds inte att tassa omkring eller att klampa på,
ingen kan styra någon som styrs av följsamheten,
ingen kan störas av någon som styrs av följsamheten.

Förnim

Världen visar sig, så vänta inte -
iaktta,
kontrollera,
studera,
bedöm,
besvara,
besluta,
bekräfta,
förmedla,
och både du och mottagaren blir olyckliga.

Verkligheten är här, så vänta inte -
Förnim,
var spontan,
undra,
var förväntansfull,
tro,
formas,
förändras,
ifrågasätt,
vänd,
le men svara inte,
och både du och andra blir lyckliga.

Ingen annan vet vad du behöver,
du vet inte vad någon annan behöver.
Den som tror sig behöva dig,
vet inte vad de ytterst söker efter.
Att inte bry sig om, är det högsta av allt,
ty det är då man verkligen bryr sig om.

Ord

Upplev händelserna,
känn närvaron,
deltag i upplevelserna,
nå insikter,
vänta i vördnaden,
var förväntansfullt,
tänk allomfattande,
finn ursprunget i kvardröjandet,
hör ekot i resonansen.

Glöm det viktiga, och minns det oviktiga.
Då sker det viktiga, men inte det oviktiga.
När man är närmast, är man alltid längst bort,
och när man är längst bort, är man närmast.
Helheten är det allra minsta av allting,
men likväl större än oändligheten.

Lycklig och vis är den som gått vilse,
och förstår att uppskatta det.
Lycklig och dåraktig är den som kommit rätt,
och tror sig uppskatta det.

Omvänt

Var uppmärksam - men tänk inte.
Tänk - men fokusera inte.
Fokusera - men kom inte ihåg.
Kom ihåg - men bry dig inte.
Bry dig - men värdera inte.
Värdera - men gör det utan avsikt.
Ha avsikter - men aldrig utan att vara försonande.

Var inte försonande - men glöm världen.
Glöm inte världen - men lev i illusionen.
Lev inte i illusionen - men tro på följsamheten.
Tro inte på följsamheten - men var uppmärksam.

Jämvikt

Följ jämvikten, men tänk inte på den.
Tänk på jämvikten, men hylla den inte.
Hylla jämvikten, men nämn den inte i ord.
Nämn jämvikten, men yvas inte för dess skull.
Yvas för dess skull, men ta den inte på allvar.
Ta den på allvar, men skratta åt dig själv.
Bara den som skrattar åt sig själv,
förmår att förstå illusionen och följa jämvikten.

Vandrande

Låt stillheten få gro i paradoxen,
låt varandet få vandra i paradoxen,
låt ropen bortom vinden få eka i paradoxen,
då blir din väg tydlig och utan faror.

Det som å ena sidan är viktigt,
är alltid å andra sidan oviktigt,
Det som å ena sidan är oviktigt,
är alltid å andra sidan viktigt.

Vågor bryter fram

För den som betonar det konkreta,
ter sig världen utanför som abstrakt och dunkel.
Det konkreta är som trygga holmar i ett hav av ingenting.
Ju fler förbindelser mellan holmarna,
desto mer tränger man undan havet av ingenting.
Hur mycket man än försöker utvidga förbindelserna,
återstår det omgivande havet av ingenting.

För den som betonar det abstrakta,
ter sig världen innanför som konkret och fast.
Det abstrakta är som harmoniska strömmar runt ett verk av någonting.
Ju mer strömmarna uppenbaras,
desto mer genomsyras verket av någonting.
Hur mycket strömmarna än bortklingar,
återvänder de alltid från ingenstans.

Olåsta

Allvaret fångar stunden,
nästlar tingen,
sluter skal runt heligheter,
borgar för varaktigheten.
Det som sugts in här kommer inte ut,
men vem har nycklar till alla lås?

Leken smeker stunden,
kittlar tingen,
öppnar skalen kring heligheter,
förstår inte varaktigheter.
Allt som passeras försvinner iväg,
och här finns alla nycklar, men inga lås.

Minskning

Genom att låta det abstrakta få möta sig själv,
har det abstrakta minskat sig själv,
gått från oändligt till ändligt och blivit konkret.
Detta är nyckeln till betraktelse,
självmedvetenhet, sanningar och hågkomster.
Genom att ta bort, lägger man till.
Genom att ta bort varandet, lägger man till blivandet.

Hågkomster är en icke-glömska,
när all glömska uppdagas, glömmmer glömskan att glömma.

Samla det osamlade

Den som samlar och sparar,
tynar bort och läggs under stenar.
Den som sprider och bortskänker,
öppnar upp och får klockorna att slå i fjärran.

Den som samlar är rädd,
den som är rädd lyssnar inte,
den som inte lyssnar har redan tynat bort.

Den som sprider är orädd,
den som är orädd förnimmer,
den som förnimmer öppnar upp i fjärran.

Ge inte gåvor som mottagarna måste samla på,
ty då har du dömt dem till undergång.
Ge endast gåvor som mottagarna kan kasta bort,
ty då kan de förnimma öppningen.

Ge inte bort rädsla,
för den sprider sig som en löpeld och dör bort.
Ge bort orädslan,
den tar sig sakta, men pyr i all evighet.

För någons skull

Ge andra bekräftelse, så att de kan göra sig av med den.
Ta emot bekräftelse, om du är stark nog att göra dig av med den.
Låt bekräftelsen uppenbara betraktelsens natur,
så betraktaren själv kan ge sig bekräftelse.
Allting är en själv-bekräftelse.

Skänk bara sådant som mottagaren kan göra sig av med,
skänk bara sådant som mottagaren kan omvandla,
skänk bara sådant som mottagaren kan glömma,
ty inget annat är en varaktig gåva.

Hörn

I en fyrkantig värld blir det alltid smuts i hörnen.
Om det finns smuts, är världen fyrkantig.
I en inflätad värld finns det inga hörn.
Om det inte finns någon smuts, är världen inflätad och följsam.

Krökning

Frånvaron gör dig närvarande.
Närvaron gör dig frånvarande.

Vändningen gör dig följsam.
Följsamheten gör dig vändbar.

Var nära

Var förväntansfull, men ha inga förväntningar.
Var verksam, men uträtta utan ansträngning.
Var deltagande, men påverka inte.
Var närvarande, men utan att märkas.
Var följsam, men bli inte styrd.
Var nära orsakerna, men långt från innehållet.

Följsamhetens rörelse finner alltid sin egen harmoni,
den verkar av egen kraft.
Följsamhetens riktning finner alltid sin egen väg,
den känner redan alla slut.

Stör inte följsamheten när den verkar,
och betrakta hur allting verkar enligt följsamhet.
Stör följsamheten när den verkar,
och uppgå i verksamheten när följsamheten verkar i allting.

Veta härifrån

Vill du finna det som finns,
utgå då från det som inte finns.

Inga svar

Att bygga upp, är att förstöra helheten, och skapa delar.
Att förstöra, är att bygga upp helheten, och få bort delarna.
Att bära helheten, är den minsta av alla bördor.
Att bära delen, är den största av alla bördor.

En mästare kan inte ge några svar,
utan att samtidigt förstöra helheten för den som lyssnar,
ty svar leder bara till delar, inte till varaktig förståelse.
Det kan bara en fråga göra.

En god mästare ställer frågor,
som förändrar lyssnarens förståelse av verkligheten.
En mästerlig mästare ställer frågan som ifrågasätter själva frågan,
som förändrar lyssnarens förståelse av frågan,
ty härigenom förstår lyssnaren själva förståelsen.

Genom förståelse av förståelsen, blir verkligheten mindre.
Därmed öppnas de oändliga möjligheterna.

Den som bygger helheter,
lyssnar på sina egna resonanser,
där ingenting är möjligt och allting är givet.
Den som känner helheten,
lyssnar på de allomfattande relationerna,
där allting är möjligt och ingenting är givet.

För de egna resonansernas skull,
uppdelar betraktaren helheten.
Den kunnige gör det för att detaljerna ska framträda,
den vise gör det för att följsamheten ska framträda.

I allvaret avstannar allting,
och möjligheterna tynar bort.

I leken rör sig allting fritt,
genom de utsträckta möjligheterna.

Förväntansfull och tillit till följsamheten,
inför relationernas helande skeende.

Helheten har ingen följsamhet.
Följsamheten ger ett helande.

Sångens strängar

Bara det som är tillräckligt mjukt, är starkt nog.
Bara det som är tillräckligt tomt, kan fyllas på nytt.
Bara den som inte tittar eller lyssnar, förnimmer det värdefulla.
Bara den som inte vet, tar del av inflätningen.
Bara inflätningen är, och återger varandet.
Allt annat blir och har.

Orden pekar på en innebörd,
innebörden pekar på en resonans,
resonansen pekar till alltings relationer,
relationerna pekar till evigheten,
evigheten bor i alla ord,
ty allting bor i allting.

Evigheten ger upphov till alla relationer,
relationer ger upphov till alla resonanser,
resonanser ger upphov till alla innebörder,
innebörder ger upphov till alla tankar och ord.
Vilka tankar och ord man väljer spelar ingen roll,
så länge man förstår dess ursprung.

Förundran utan orsak

Harmoni är
att förundras utan orsak,
att vara förväntansfull utan krav,
att verka utan planering,
att uträtta utan ansträngning,
att uppfatta tingen så som de är,
att förstå händelserna så som de blir,
att anamma gränserna så som de utformats,
att ingå i inflätningen och följsamheten.

Den som är harmonisk älskar allting som det är,
och behöver inte ändra på någonting.
Den som inte behöver ändra på någonting
kan skratta åt allting.
Den som skrattar åt allting, lever i inflätningen.
Den som lever i inflätningen kan gråta och sakna utan smärta.

Ekon i betraktelsens dal

Möjligheterna bor i Ingenting,
och ger upphov till Allting,
och vägleds av följsamheten.
Detta är inflätningen.

Drömbilder

När drömmen stannar upp
och återupprepar sig själv
framträder bilden allt klarare
och vi tror att vi är vakna.

När byggstenarna lyfts på plats
och byggnaden reses mot höjden
stannar tid och rum
för vi tror att vi är vakna.

När tid och rum byter plats
och när återupprepningen inte söker sig själv
hejdas inte längre den vakne
och drömmen tar ny fart.

Vid vändningens slut

Sök inte svaren för svarens skull,
och låt inte det som redan är konkret bli manifesterat.
Sök inte frågor för frågornas skull,
och låt inte det som redan är förvirrat bli ännu mer abstrakt.
Sök svaren för frågornas skull,
och sök frågorna för svarens skull.
Låt det abstrakta bli manifesterat, och det konkreta bli förvirrat.

Om det låter lätt är det oerhört svårt,
likväl om det låter svårt är det oerhört lätt.

Blivandet får

Inflätningen ger en mening åt allting,
och meningen kommer ur inflätningen.

Det meningslösa får en mening,
det som redan har en mening är meningslöst,
ty i inflätningen vänder allting.

Ingenting är, och ingenting har.
Allting blir, och allting får.

Var och en hyllar meningen i sin egen betraktelse.
Alla jämför det meningsfulla,
men ingen är närmare och ingen är längre bort från följsamheten än någon
annan.
Följsamheten uppenbarar meningar för var och en,
ty följsamheten är i sig meningslös.

Den som följer någon annans mening, är en dåre.
Den som vill att andra ska följa den mening man själv har, är bara självgod.
Den som vill att var och en följer sin egen mening, är förståndig.
Den som vill att var och en följer följsamheten, är vis.

Nattens drömmar

När nattens drömmar
känns verkliga
är de som bäst.

När dagens verklighet
känns som en dröm
är den som bäst.

När fakta och teorier
lockar fram fantasin
är den som bäst.

När den fria fantasin
känns som fakta
är den som bäst.

När kärlek
vänder ut och in på våra sinnen
är den som bäst.

När allt är som bäst
vänds sinnet ut och in
det är av kärlek
ty då är allt som det är
och blir vad det blir.

Ett blivande varande

När ingenting, är någonting
blir betraktaren något
ty den krökta speglingen ger plana bilder.

När någonting, är allting
varar betraktelsens bekräftelse
ty plana bilder inrymmer inga krökningar.

När allting blir som det är
varar återvändandet
ty varandet kröker blivandet
och blivandet är ett krökt varande.

Lagom av lagom

Var lagom, med att inte vara lagom,
och var lagom med att vara lagom,
tills de båda möts,
där de finner varandra och skiljs från varandra.

Gör om, allt som går att göra om.
Gör om omgörandet,
tills de båda ändarna når varandra,
för att förenas och åtskiljas på nytt.

Oordnad oordning

När oordningen i sig kommer i oordning,
vilken den ständigt gör,
eftersom den är all oordning och bara inrymmer oordning,
då uppstår ordning.

När ordningen i sig kommer i ordning,
vilken den måste göra,
uppstår oordningen som den härstammar från,
och då uppstår oordning inuti ordningen
eftersom den yttersta ordningen är oordning.

Oordnad oordning ger ordning,
ordnad ordning ger oordning.

Vägar att nå

Kunskap är att visa en väg där alla kan gå,
alla tillsammans i var och ens ensamhet.
Dårskap är att visa en väg som ingen kan gå,
ingen förutom dåren själv.
Vishet är att visa alla andra vägar som alla kan gå,
var och en för sig på sin egen väg, ty det är det som förenar.

Stigar att gå

Den kunnige trampar upp sina stigar
för att alltid kunna hitta rätt.

Den kunnige skryter över sina stigar
som visar alla andra till rätt ställe.

Den vise trampar aldrig upp några stigar
men kommer ändå alltid rätt.

Den vise visar den frågande sin stig,
som alltid ger nya frågor.

Den vise trampar upp en enda stig
men kommer ändå alltid till nya ställen.

Den vise tiger om sin stig
som får alla andra att hitta rätt.

På egna vägar

Den vise ser och förundras,
utifrån vissheten att allt är nytt.
Ändå har ingenting skett.

Den vise ser, men bländas aldrig,
utifrån vissheten att ingenting är nytt.
Ändå har det unika skett.

Förväntansfullt uträttar den vise sina handlingar,
men utan ansträngning och utan att göra något,
ty allt är redan gjort, ändå är ingenting gjort.

Fridfullt går den vise sina egna vägar.
Om någon följer efter, väljer den vise en ny väg,
om någon följer med, skyndar den vise därifrån,
allt för att den andre ska nå egen insikt.

När folket tar ställning för den vise, är denne oförstående,
ty följsamheten äger oändliga vägar.
Men att följa innebär att gå på en enda väg, och den är alltid kort.
Således vet den vise skillnaden mellan följsamhet och att följa.

Om ingen följer efter den vise,
väljer den vise en ny väg ändå,
allt för att få vara nära sin insikt.

Bortom finnandet

Den som endast söker svaren,
finner bara osäkerhet,
trots att det var säkerhet man sökte,
ty detta är innebörden i paradoxen.

Den som letar kommer att finna, var man än söker,
och den som finner kommer att leta, vad man än finner,
också detta är en innebörd i paradoxen.

Sök finnandet
Finn sökandet,
och svaret är givet

Att inte ha svar

Den kunnige som söker antingen det ena eller det andra, går alltid vilse.
Den som gått vilse hänvisar till svaren,
men svar hänvisar alltid till andra svar
av andra som gått vilse.
Det slutgiltiga svaret hänvisar till evigheten,
där det inte finns några svar,
ty allting är en paradox.

Vända på allting

Den vise ägnar sig varken åt att söka eller att inte söka,
och går därför aldrig vilse, men är ändå alltid vilse,
kan varken ljuga eller tala sanning,
ty här råder jämvikt i den ordlösa paradoxens värld.

Den som säger sig leva som en vis, och vill framföra sin sak,
talar som en dåre.
Den som sägs vara som en dåre,
har talat som en vis,
ty allting är en paradox.

Bara den betraktare som alltid vänder på allting,
har förstått följsamhetens natur och väsen.
Bara den som aldrig vänder på någonting,
har upplevt följsamhetens natur och väsen,
ty också själva paradoxen ingår i sin egen paradox.

Tänk i paradoxer, och fråga i paradoxer,
svara i paradoxer, och handla i paradoxer.
Därefter kommer världen inte längre att gestalta sig som en paradox,
ty också detta är en paradox.

Låt världen få gestalta sig som en paradox,
och du tänker, frågar, svarar och handlar som om inte paradoxer fanns,
ty även detta är en paradox.

Gör tvärtom,
och gör tvärtom gentemot tvärtom,
men strunta i att göra tvärtom, eftersom det var det som var tvärtom,
då uppenbaras att tvärtom
är samma sak som inte-tvärtom,
ty också här visar sig paradoxen.

Vilse utan att gå

Den vise kan gå vart som helst och ändå komma rätt,
och kan göra vad som helst och ändå göra rätt,
för här finns ingen illusion.
Den kunniga kan gå vart som helst och ändå komma fel,
och kan göra vad som helst och ändå göra fel,
för här råder illusionen.

Alla är lika

När visheten lyfts upp, försvinner den bort.
När visheten försvunnit bort, lyfter allting upp den,
ty inflätningen är inflätad i sig själv.

Sök inte visheten, den är redan här.
Peka inte på visheten, alla pekar redan på den.
Förneka visheten, så att den kan överraska alla
genom att vara överallt.

Lek på allvar

Den kunnige ser till att vinna.
Den vise ser till att slippa vinna,
det är den vises vinst.

Vägen förvirrar

Struktur och ordning, uppträder klart och tydligt hos den kunnige,
och den gör verkligheten till en inflätad paradox.

Paradoxen gör den kunnige förvirrad,
som tappert försvarar sig med strukturer och ordning.

På så vis uppenbaras paradoxerna ännu mer.

Insikten hos den vise uppträder som en evigt inflätad paradox,
och den gör verkligheten klar och tydlig.

Den vise är som förvirrad, precis som insikten,
så den vise behöver aldrig försvara något.

På så vis döljs paradoxerna ännu mer.

Rädslans tankar

Den som är rädd för döden,
frågar om återfödelsen finns.

Den som är rädd för livet,
frågar om frälsningen finns.

Den som inte är rädd,
behöver inte fråga efter någonting.

De som sörjer blir glatt överraskade,
och de som gläds blir snopna.

Vid inflätningens horisont där den vise vandrar,
vänder allting.

Som stått still

Den kunnige gick, och den vise stod kvar,
men egentligen var det den vise som gått hela tiden
och den kunnige som stått still.

Växa tillbaka

När man har mycket av något,
har man egentligen riktigt lite.
När man har lite av något,
har man egentligen riktigt mycket.
Den som tror på straff
får lika mycket straff som de straffade.

Låt rörelsen flöda,
ty den finner sina egna vägar.
Stör rörelsens flöden,
ty den finner nya vägar.

Uträtad raka

Den vise vill inte ha några svar
ty det som förefaller vara rakt
är bara en krökt krökning,
så var finns då det raka?

Den vise vill inte veta något
ty det som förefaller vara krökt
är bara en uträtad raka,
så var finns då det krökta?

När det som är rakt blir uträtat,
uppstår krökningen.
När det som är krökt blir böjt,
uppstår rakan.

Den vise förstår att det som inte finns,
finns.
Den vise vet att det som finns,
inte finns.

Fel är det enda rätta

- Jag har rätt, säger många,
men ingen håller med.
- Jag har fel, sägen någon,
och alla håller med.
Alltså var det den som hade fel som hade rätt.

- Säg mig vad som är fel,
så ska jag genast åtgärda det, säger den kunnige.
- Säg mig vad som är rätt,
så ska jag genast åtgärda det, säger den vise.

Förväntningar

Ur det abstrakta stiger det konkreta fram.
Det blir som det blir,
alla däri tror att det är som det är,
ty alla betraktare tror att de är vad de blivit.

Alla bländas av dåd och effekter, samt söker orsaker.
Det ena överglänser det andra för allas skull,
ingenting tror man har glömts eller utelämnats.
"Jag ser, jag är, jag vet", ekar ropen och skallen.

De bländade kräver och har förväntningar,
de uttalar sanningar eller tar emot dem,
ty alla tror att den stora illusionen
har verklig existens och är alltings grund.

Begränsningar, som inte finns, ger dem trygghet.
Gränsöverskridande, som finns, ger dem rädsla.
Deras trygghet utgår från det som inte finns,
men deras rädsla från det som finns.

Utan deras enfald och vetskap,
finge aldrig visheten visa upp sig.
Visheten tackar vetskapen,
men vetskapen ser inte visheten.

Det felaktiga är rätt,
det rätta är det felaktiga.
Gör därför fel för att göra rätt,
och undvika det rätta för att slippa göra fel.

De som tror på illusionen lyssnar bara på bekräftelser,
de som inte tror på illusionen lyssnar bara på tystnaden.
Den vise varken tror eller lyssnar på något visst,
ty den vise tror allt och lyssnar på allt.

Upprepa

Sanningar upprättar sig själva utifrån sin egen upprepning, bortom upprepningen finns den verkliga sanningen, men där finns ingen upprepning, och därför ingen sanning. Ingenting som upprepas är en sanning.

Upprepningar blir till sanningar, men blott inom upprepningen, där betraktaren bekräftar sig själv i betraktelsen. Bortom upprepningen är allt sanning, men de kan inte upprepas, ty där finns ingen betraktare eller någon betraktelse.

Alla regler och sanningar kan upphävas, liksom de kan skapas ur ingenting. Allting som kan upphävas, och det kan allting, kan omformas till regler och sanningar.

Bron emellan

I en strukturerad värld, är tron på inflätning en dårskap.
I en inflätad värld, är tron på strukturer ett villospår.
På bron som binder dem samman står visheten,
därför väljer den vise hellre dåren än den kunnige som lärare.

Den som söker sanningen kommer inte att finna den,
för den sanningen är inte en sanning.
Den som inte söker sanningen kommer att finna den,
för den sanningen är en sanning.

Ta emot

Finn finnandets källa.
Sök sökandets gåta.

Ta emot givandets skänker.
Ge bort tagandets begär.

Stanna inte, fortsätt, du är aldrig framme.
Fortsätt inte, stanna, du är alltid framme.

Inflätningen görs rak, för att du ska se.
Rak är ingen inflätning, ser du väl.

Bekräftelsen återvänder

Den vise förmår att ge enkla svar,
men väljer att ge svåra gåtor.
Bara för den som förstår, är det samma sak.

Alla söker inlevelse, alla söker närvaro,
ty där finns de resonanser som bekräftar betraktarens betraktelse.
Därför söker de svaren i Allting,
för att tala om för sig själva att de finns.

Vi kan säga: "Vi är!", men detta är ingen sanning,
det är blott en självbetraktelse.
Vi kan säga: "Vi vet!", men detta är ingen sanning,
det är åter igen blott en självbetraktelse.
Följsamhetens sanningar ligger bortom orden, och inuti orden.

För den vise är varandet och följsamheten det enda verkliga,
ty den bekräftar sig själv utan att kräva bekräftelse.
Den som inte vill ha, får.
Den som inte söker, finner.
Den som har en längtan bortom bekräftelsens illusion, får bekräftelse.

Oändligheten finner

När oändligheten
finner oändlighet
uppstår ändlighet
i själva mötet.

När lögnen
ljuger om sig själv
uppstår sanningen
ty allt annat är lögn.

När det lekfulla
leker med sig själv
uppstår allvaret.
Allvar utan lek är en återvändsgränd.

När tomrummet
töms
sker ifyllande
och det fyllda blir någonting.

När vilsheten
gick vilse
kom den fram
ty alla är framme
som inte vet om att de är vilse.

När vändningen
vänder
har den stannat upp och blivit kvar,
ty tomhetens rörelse är alltings moder.

Ja och nej

Ja är ja
och nej är nej,
sägs det.

Men, ja blir till ett ja
och nej blir till ett nej,
i den rådande stunden.

Därför
är ja inte alltid ett ja
och ett nej är inte alltid ett nej.

Således
är ja även detsamma som nej
och nej är även detsamma som ja.

Kunskap om ja och nej är vetenskap, men
vetenskap om stunden när ja och nej föds,
är visdom.

Den enda sanningen

Första försöket:

Det finns sanningar,
men alla sanningar utgår från ett grundpåstående - paradigm eller trossats.
Inga paradigm eller trossatser är sanna,
de bara uppfattas och anammas som något sant.
Alla sanningar är därför ytterst en uppfattning av vad som är sant,
inte några självständiga sanningar.
Alltså, det finns inga sanningar.

Andra försöket:

Den enda sanningen är påståendet att det inte finns några sanningar.
Eftersom även denna sanning måste upphävas av sig själv,
innebär det att påstående inte är sant.
Därmed måste det finnas sanningar, eftersom påståendet i så fall är sant.
Eftersom detta påstående både upphäver sig själv och återskapar sig själv,
sammansmälter sanning och icke-sanning
som två ömsesidigt beroende motpoler.
De är oförenbara samtidigt som de är inflätade och förenade med varandra.
Alltså är alla sanningar beroende av sin motpol.

Tredje försöket:

Den enda sanningen som det går att komma fram till
är förekomsten av en inflätning
vars ena sida alltid ger upphov till den andra sidan.
Ingen sida finns som något isolerat, utan uppstår gentemot den andra sidan.
Det enda sanna är denna jämvikt,
och detta är alltings följsamhet.
Den enda sanningen är att sanningar uppstår
hos betraktaren, i betraktaren och utifrån den betraktelse
som ytterst ingår i betraktaren.
Alla sanningar är alltså endast en självbekräftelse,
som sker av följsamhet i inflätningen.

Fjärde försöket:

Allting *blir* sant, men ingenting *är* sant.

Den enda sanningen är sammansmältningen mellan dem båda,
där *är* är *blir*, och *blir* blir *är*.

Det ena är alltid både-och,

och både-och är alltid det ena.

Både-och är alltid både-och och inte-både-och,
liksom det aldrig är det.

Femte och det mest lyckade försöket:

- !

Den som ...

Den som frågar, närmar sig,
och den som svarar, fjärmar sig.
Den som frågar, lägger till,
och den som svarar, drar ifrån.
Den som frågar, öppnar relationer,
och den som svarar, stänger in resonanser.
Den som söker frågorna, är orädd,
och den som söker svaren, är rädd.
Den som frågar efter frågornas ursprung, utan att söka svaret,
vet inte vad rädsla är, ty här finns ingenting.

Se på händelsen,
den letar inte efter svaren,
den ropar inte efter det konkreta och manifesterade,
den undrar inte över vad som är och vilka som har,
den nöjer sig med det som blir och det som varandet får.
I händelsen finns varken upp eller ner, bort eller fram.
Här finns varken rätt eller orätt, sant eller falskt.
Här finns bara följsamhet.
Följsamheten fyller händelsen med allt som den inte har.

Den som inte vet, vet allt.
men den som vet, vet ingenting.
Den som inte har, har allt.
men den som har, har ingenting.

På olika vägar

De som betonar svaren, går alla skilda vägar,
de som betonar målet, går alla skilda vägar,
men de förnekar det gärna högt och tydligt,
ty de går arm i arm.

De som betonar frågor, går samma väg,
de som betonar relationerna, går samma väg,
och de påpekar det gärna högt och tydligt,
ty de irrar åt olika håll.

De som bär på följsamhet, går aldrig någonsin samma väg,
här råder tystnad för de är en och samma person,
ty trots olikheten smälter de samman genom sitt ursprung,

På skilda vägar finner de gemenskap med likasinnade.
Det som är det minsta i betraktelsen är det största för betraktaren
för här uppenbaras bekräftelsen,
men följsamheten bekräftar bara frånvaron.

Någon frågar efter följsamhetens innehåll,
andra frågar efter dess väg och riktning,
men ingen frågar efter dess närvaro,
för när följsamheten görs närvarande är den borta.

Någon svarar vad följsamhetens innehåll är,
andra svarar vad dess väg och riktning är,
men ingen kan besvara dess närvaro,
ty då uppenbaras att alla svaren är fel och osanna.
Det är den enda sanningen om följsamheten.

Vänd åter

- Åt vilket håll ska jag gå?, frågar den undrande.
- Den raka vägen där vändningarna är som störst, svarar den vise.

Endast återvändandet ger bekräftelse,
endast det som är ett och samma, kan ge ett återvändande.
Det som inte hör ihop, ger inget eko.

- Vänd åter, ropar betraktaren till betraktelsen, fast de är ett och samma.
- Vänd åter, ropar betraktelsen till betraktaren, fast de är ett och samma.
- Vänd åter, ropar Allting till Ingenting, fast de är ett och samma.

Alla sanningar kommer ur bekräftelsen,
bara vi själva kan ge det till oss själva.
Ge inte bort dina sanningar till andra,
ty där är de inte längre några sanningar, och gäller som dårskap.
Ge inte bort din dårskap till andra,
ty där gäller den som sanning, och gäller som kunskap.

- Vänd, ropar inflätningen till följsamheten,
ty allting är ett och samma.
- Vänd inte, ropar inflätningen till följsamheten,
ty ingenting är ett och samma.

Krökta svar

Den som har åsikter
har krökt svaren.
Den som har svaren
har krökt verkligheten.

Den som lever i verkligheten
har krökt visheten.
Den som är vis
har krökt krökningen.

Den som aldrig kröker
är i allting.
Den som är i allting
kröker allting.

Hur ska man kunna ...

Någon sade,
du ska inte stjäla,
men då har man inte förstått innebörden i allting,
ty hur ska man *kunna* stjäla?
Hur är stjälandet möjligt?

Någon sade,
du ska inte ljuga,
men då har man inte förstått innebörden i allting,
ty hur ska man *kunna* ljuga?
Hur är ljugandet möjligt?

Någon sade,
du ska inte ha begär,
men då har man inte förstått innebörden i allting,
ty hur ska man *kunna* ha begär?
Hur är det möjligt att få begär?

Någon sade,
du ska inte tvivla,
men då har man inte förstått innebörden i allting,
ty hur ska man *kunna* tvivla?
Hur är det möjligt att hysa tvivel?

Den som förstår ytan
har just börjat.
Den som förstår djupet
har just fortsatt.
Den som förstår omkretsen
har just slutat,
för det är där allting börjar.

Upptäckter

Först värderade jag allting. Världen blev både ond och god.
Sedan sorterade jag allting. Världen blev både liten och stor.
Så krökte jag allting. Världen blev nyskapad och upphävd på samma gång.
Försiktigt lät jag krökningen vara. Stillheten i genomströmningen sköt fart.

Hur kan det som inte är, göra så mycket?
Hur kan det som är, åstadkomma så lite?
Hur kan det som blir, tappa så mycket av sitt innehåll?
Hur kan det som inte blir, kvarhålla så många egenskaper?
Hur kan den som får, bli så olycklig?
Hur kan den som inte får, bli så lycklig?
Hur kan den som följer följsamheten, gråta åt allting?
Hur kan den som förstår följsamheten, skratta åt allting?

Ytterhöljets kärna

När den vilsne går vilse,
blir riktningen rak.

När den som går rakt fortsätter att gå rakt,
är man vilse.

När den som redan stannat ser till att stanna,
är man i rörelse.

När den som redan är i rörelse ser till att komma i rörelse,
stannar man.

När den sanningsgranne ser till att börja tala sanning,
kommer bara osanningar.

När den redan fantasifulle får fantasin att börja flöda,
kommer bara sanningar.

När allting är lagt på sin plats,
är allting borta.

När det krökta blir rakt

Det raka är inte rakt,
utan en krökt krökning.
Det krökta är inte krökt,
utan rakt fram som alltid redan är framme,
alltså en raka som redan blivit uträtad.

Rakt fram,
är när krökningen har krökt sig.
En sväng,
är när rakan rätat ut sig ytterligare.

Vilsen,
är man när allt är strukturerat.
Framme,
är man alltid, men blir man aldrig.

Sanningar,
är alltid osanna.
Osanningar,
är alltid sanna.

Den som försöker leva i varje ögonblick,
vet vad döden är.
Den som dör i varje ögonblick,
vet vad livet är.

Lika med

Varandets hav är oändligt,
blivandets våg är ändligt.
Allting speglar sig i sig själv,
och manar fram sig själv.

Krökning är inflätning,
vändning blir upprepning.
Betraktelse är lika med betraktare.
Varandet blir till,
blivandet varar.

Det som ständigt rör sig, tycks stå still.
Det som tycks stå still rör sig ständigt.
Se dig själv där det vänder.
Vänd dig själv och se det oändliga.

Det sista svaret

Svaren bygger upp,
men det slutliga svaret bryter ner allt som byggts upp.
Alla som svarar,
svarar som om det sista svaret inte fanns.
Det sista svaret vågar ingen frågvis möta.

Aldrigs oändlighet

Den som aldrig skrattar
ser den krökta krökningen
som aldrig återvänder.
Den sorgen är oändlig.

Den som alltid skrattar
ser blott krökningen
som alltid återvänder.
Den glädjen är oändlig.

Den som aldrig ser återvändandet
blir aldrig överraskad
- endast uttråkad.

Den som endast ser återvändandet
blir aldrig uttråkad
- endast överraskad.

Den som ser allting som vad det är,
är i den oändliga åtskillnadens land.
Här bor bara kunskapen, men inte livet.

Den som ser allting i allting
är i de oändliga överraskningarnas land.
Här bor visheten, och där frodas livet.

Säg aldrig aldrig,
inte ens för ordet aldrig,
där bor den fulländade överraskningen.

Åter till

Till
Åter
Åter till till
Åter till åter

Åter igen till till,
och riktningen blir ett objekt, men är en vändning
Åter igen åter till åter,
och omvänt blir till ett motsatt objekt, men är en vändning.

Stora ögon förvånas av synens budskap
små ögon tror sig veta allt av vad synen tycks berätta
ty objekten är blott vändningen
och varken riktningen eller sig själva.

När allting är allting
har varje ting fått en plats och en orsak
där ryms inget liv
för allt är dött.

När allting är ingenting
ges tingen platser och orsaker
ty livet inryms
och allt är levande.

Åter till åter är levande
och föder allt på nytt,
och åter igen på nytt,
åter och åter igen.

Allt är ständigt nytt
Inget är gammalt och åldrat
utom vändningen
när allt föds på nytt.

Efter hand

Varje ord drömmer sin egen dröm
varje mening har sin.
Varje tanke lever sitt eget liv,
varje argument har sitt.

Varje avsikt har hittat egna vägar,
och varje värdering har sina.
Varje liv är en saga,
och varje väg en dröm.

I drömmens land,
målas landskapet efter hand.
I visshetens land,
har drömmen redan börjat.

Byta riktning

När någon gråter
skrattar den vise

När någon skrattar
gråter en vise

När någon frågar den vise till råds
får man frågor till svar

När någon följer den vise
byter denne riktning

Om ingen följer den vise
byter denne riktning ändå

Det krökta är framme

Den som tänker rakt och tydligt,
når aldrig fram och blir alltid hungrig.
Den som tänker krökt och inflätat,
är alltid framme och blir alltid mätt.

Den som är hungrig,
fortsätter mot oändligheten för att kröka tankarna.
Den som är mätt,
har stannat i ändligheten, men är i oändligheten,
och tänker rakt och tydligt.

Följ med

Vänd på allting.
Vänd på vändningen av allting.
Vänd på vändningen av vändningen av allting.
Vänd inte på någonting, följ med i inflätningen,
så sköter vändningen sig själv.

Sista steget

Kunskap är att ha vänt på främmande ting.
Klokhet är att vända på närbelägna ting.
Vishet är att vara i vändningen.
Upplyst är blott den som vänder sig själv.

Gå

Gå åt väster, tills du är i öster
Gå åt öster, tills du är i väster
Gå åt norr, tills du går åt söder

Gå uppåt, tills du går ner
Gå vidare, tills du stannar
Stanna upp, så är du redan på väg

Gå framåt, tills du är längst bak
Gå bakåt, tills du är längst fram
Gå inte alls, du är redan framme

Ha rätt, tills du har fel
Ha fel, tills du har rätt
Rätt och fel är bara till för dem som vill ha.

Redan framme

Alla finner sin egen harmoni,
och är redan framme.

Alla finner sin egen harmoni,
genom alla andra och genom allt annat,
och är redan framme.

Alla andra och allt annat
som förmår att bringa oss i harmoni
är redan framme.

Alla som söker andra eller annat
för att bringas i harmoni
är inte framme,
men sökandet i sig är redan framme.

I det enklaste finns det svåraste,
och i det svåraste finns det enklaste,
ty de är båda redan framme.

Den egna harmonin
är alltid större än alla andras tillsammans,
ty den är framme.

Vill du hjälpa alla andra,
anamma då din harmoni i en samklang med allt möjligt,
så bringar du storhet i alla andras harmonier,
ty de är redan framme.

Den som beskriver harmonins enkelhet,
kommer aldrig fram.
Den som förstår harmonins enkelhet,
är alltid framme.

Inte redan framme

Alla som finner harmonin,
blir berusad av den
och tror att de är framme.

Alla som finner harmonin,
blir berusad av effekterna från den,
och försöker berusa andra med sin harmoni,
men ingen av dem är framme.

Allt som går därifrån eller som är emot effekterna
och som hindrar berusandet,
kallas disharmonier,
ty den berusade är inte framme.

När den berusade
finner harmonin bortom effekterna,
och förstår harmonins uppkomst,
är man framme.

Den ändliga harmonin

Den som bara ser sina egna effekter
ser bara harmonier.
Den som ser fler effekter än sina egna
ser bara disharmonier.
Den som ser effekternas ursprung
ser åter igen bara harmonier.

Den som inte är framme
ser de ändliga effekterna,
och den oändliga harmonin.
Men den som är framme
ser den oändliga effekten,
och de ändliga harmonierna.

Inte rätt

Kunskapen kuvar,
visheten befriar.

Den som uppfattar något som kunskap
blir kuvad.

Den som uppfattar något som vishet
blir och är befriad.

Den som säger att något visst är rätt eller fel,
är kuvad.

Den som säger att allt som sägs vara rätt även är fel,
och att allt fel även är rätt
är fri som visdomen.

Kuvad är den som skiljer på rätt och fel,
och säger hur saker är och ska vara.

Befriad är den som vänder på allt och vänder på vändningen,
och som säger att alla som gör rätt också gör fel,
och att alla som gör fel också gör rätt.

Befrielsen är alltid både och,
men både-och inrymmer även icke-både-och,
och det ger somliga deras befrielse.

Men det är inte rätt.

Inte heller är det rätt, att ha rätt.

Sången

Allting bär på en sång,
allting återger en sång.

Alla kan lyssna till någon av sångerna,
och alla ger upphov till egna sånger.

Sången är den vises hyllning,
men den har alltid dårens ord.

Sångerna har ett gemensamt ursprung,
men orden har alltid olika ursprung.

Inget sagt

Utan utan

Utan orsak
utan anledning
utan avsikt
utan mål och mening

Utan ansträngning
utan vilja
utan bestämdhet
utan mål

Utan logik
utan kunskap och resonemang
utan syntes och samband
utan vetenskap och visshet

Utan förstånd
utan förnuft
utan tanke och känsla
utan någonting alls

Utan insikt
utan räckvidd
men även utan utan
varpå allting är möjligt att frambringa

Ingenting av ingenting

Ingenting

Ingentinget är oändligt

En oändlighet av Ingenting

En oändlighet utan kosmos eller ordning

En oändlighet utan allt, även utan oändlighet och kaos

Ingenting

Absolut ingenting

Ingenting av ingenting

Inte ens ingenting

Ingenting finns inte

Oändlighet

Absolut oändlighet

Oändlig oändlighet

Inrymmer allt, till och med en ändlighet

Oändligheten har tagit slut

Orörlighet

Fullständig orörlighet

Orörligheten är i vila

När vilan är i vila sker rörelsen

Orörligheten rör sig

Kaos

Absolut kaos

Ett garanterat kaotiskt kaos

En total visshet att garantin för kaos finns

Säkerheten att garantin existerar

Inga sanningar

Alla sanningar är logiska slutsatser.

Alla logiska slutsatser grundar sig på andra sanningar.

Alltså är alla sanningar logiska slutsatser som grundar sig på andra sanningar.

Den yttersta sanningen existerar inte.

Den första logiska slutsatsen grundar sig på ett ovisst påstående.

Alltså är alla sanningar härledda från ett ovisst påstående.

Den enda sanna sanningen är alla sanningar är härledda från ett ovisst påstående.

Alla sanningar är i grunden ovissa påståenden.

Alltså finns det inga sanningar, bara ovissa påståenden, det är den enda sanningen.

Eftersom detta är sant, finns det absoluta sanningar.

Eftersom det finns absoluta sanningar, är ovanstående slutsatser felaktiga.

Alltså är den enda sanningen att alla logiska slutsatser är ovisst påstående.

Det som påstår eller hävdar något, talar bara om ovissheter.

Den som ifrågasätter något, talar bara om sanningar.

Svaren är ovissa, men frågorna är sanna.

Den som söker de kompletta svaren, finner bara ovissheter.

Den som söker frågornas djup, finner sanningen.

Här och nu

Lyssna inte på Kunskaperna
Anamma inte Göromålen
Alla kan alltid tillräckligt
och gör likaså allt som behövs
Allting föds i det naturliga, men dör i det onaturliga

Var naturlig
Följ det naturliga
Följ följsamheten
Låt det naturliga förbli naturligt
ty det naturliga har inga kunskaper eller egna göromål

Gör ingenting
Gör absolut ingenting
Gör inte ens ingenting
Då uppenbaras det naturliga
Då framträder följsamheten

Var ständigt förväntansfull
Frågorna visar vägen, men aldrig svaren
Bara de helt nya vägarna leder framåt, aldrig de gamla
Lyssna på helheten, skåda oändligheten
Helheten själv sköter ditt lyssnande och skådande

Låt allting vara som det är
för allting är fulländat som det är i helheten
Lägg inte till, dra inte ifrån
Helheten finns i allting, i stort och smått
ty vägen till helheten finns överallt, i allting

Alla är alltid framme
Ingenting behövs för att nå dit
Det är bara att vara framme
ty det naturliga är redan framme

Den upplyste

Den upplyste som återvänder till världen, kan inte undervisa,
utan finner att allting alltid är sanningar såväl som osanningar.

Den som påstår något, har redan valt ett eget perspektiv,
som i sig alltid genererar slutsatser och sanningar.
Men alla har olika perspektiv och får således olika sanningar.

Den enda universella sanningen, är att allting är sant och osant,
ty sanningar är beroende av perspektiv,
som uppkommer genom ett personligt val.
Den som inte väljer, ser inte skillnaden mellan det sanna och det osanna.

Den upplyste ser inte denna skillnad,
här är allting alltid såväl sant som osant,
ty svaren leder till frågor, och inte tvärtom,
den som ständigt frågar, bryr sig inte om svaren.

Den förundran som frågan inbjuder till,
får de oändliga alternativa svaren att blekna,
ty frågan pekar på oändligheten,
medan svaren kommer från ett valt perspektiv.

Hur ska den upplyste kunna undervisa?
Inga sanningar finns som är oberoende av perspektivet.
Inga perspektiv är rådande utan ett personligt val.
Alla sanningar kan härledas ur det egna valet.

Verkligheten saknar sanningar,
där finns inga kunskaper,
men ändå ett oändligt antal perspektiv
som i sig ger kunskaper och sanningar.

Den upplyste söker inte effekterna,
som blommar i sanningar och kunskaper,
utan de ändlösa perspektiven,
vars ursprung är Ingentinget.

Återkomsten

Den upplyste kom tillbaka igen
för att upplysa världen
och fann att allting var som förut
Ingenting hade förändrats
Allt var som förut

När den upplyste talade
var det ingen som hörde eller förstod någonting
När den upplyste utförde handlingar
var det ingen som såg eller märkte någonting
Allt var som förut

Den upplyste fann att allting var samma sak
ty alla åtskillnader i ord och handlingar var bara en illusion
Allting som sades var sant, likväl som det alltid var osant
Allting som gjordes var rätt, men ändå så fullständigt fel
Ingenting var som förut

Allting vände i sin ytterlighet och egen motsats
tills allt var både sammanvävt och upphävt

Frågor och svar

Svaren medför stopp,
frågor stäcker ut sig och når längre bort
Svaren skapar gränser och murar,
frågor går runt hörn och hoppar över alla hinder

En värld fylld av svar,
är en värld fylld av stoppar
En värld fylld av frågor,
är en värld fylld av stigar som leder vidare

Det största svaret av alla är,
att den minsta frågan är större än det största svaret.
Den största frågan av alla är,
vem vill egentligen ha svar?

Råd 1

- Vad ska jag göra? Vad ska jag ägna mig åt?
- Alla gör alltid det som är harmoniskt för dem själva och för andra personer som berör dem, sett utifrån deras uppfostran och vad de för stunden anser är rätt och fel.
- Även de elaka? Gör de också alltid rätt?
- Alla handlar alltid utifrån sitt eget perspektiv och dess harmoni! Men vår uppfattning av vad som är harmoni och hur harmonin avspeglas i våra handlingar varierar starkt, men det är en helt annan fråga.

Råd 2

- Vad ska jag göra och vilket råd vill du ge mig för att bli vis?
- Fortsätt.
- Med vad då?
- Det du nyss gjorde.
- Men jag gjorde inget särskilt.
- Fortsätt med att inte göra något särskilt.
- Det var ganska tråkigt.
- Fortsätt att ha ganska tråkigt.
- Men jag vill inte det.
- Fortsätt med att inte vilja det.
- Jag vill ändra på mitt liv.
- Fortsätt med att vilja ändra på ditt liv.
- Jag var faktiskt ganska deprimerad.
- Fortsätt med att vara ganska deprimerad.
- Men jag vill göra något helt annat med mitt liv.
- Fortsätt med att vilja göra något helt annat.
- Vad ska jag göra då?
- Fortsätt med att fråga vad du ska göra.
- Kan du inte säga någonting?
- Hittills har jag svarat på alla dina frågor.
- Det har jag inte hört.
- Fortsätt med att inte höra.
- Du gör mig förvirrad.
- Fortsätt, nu börjar du närma dig.

Bortom harmonierna

Våra förväntningar söker efter de goda utfallen:

Lycka härleds från harmoni
Kärlekens källa heter harmoni
Framgångar fångas upp av harmoni
Glädje spiras från harmoni
Så, använd harmonierna, de är källan vid alla utsträckningar

Dualism leder alltid åt båda hållen:

Lycka föder olycka för någon annan
Kärlek leder till sorg och svartsjuka hos andra
Framgångar får hat och avundsjukan att blomstra
Glädje i sin enklaste orsakslösa form däremot förmår att smitta av sig
Så, var glad, men utan avsikt och innebörd eller mening

Skingrandet av det som döljer den orsakslösa orsaken:

Harmonin i sig saknar lycka
Här finns varken kärlek eller framgång
Här bor bara förvåningen över enkelhetens harmonier
som genererar all glädje
Så, var förväntansfull och låt harmonierna själva få visa sig så som de är

Göranden som får harmonier att stiga fram

Genom nyfikenhet framskyntar harmonier
Det orsakslösa och spontana blottar harmonier
Förväntansfullhet daglägger harmonier
Närvaro och deltagande klarlägger harmonier
Det är inte vad man gör, utan hur man gör det, som avgör ifall harmonierna visas eller inte

Harmonierna skapar sig själv, och av sig själv

Det finns inga goda gärningar som skiljer sig från onda,
ty alla gärningar kan utföras som goda
Det finns inga sanningar som skiljer sig från lögn,
ty alla svar är sanningar för någonting.
Det finns inget konkret som skiljer sig från det abstrakta,
ty allt som är konkret är illusioner av det abstrakta.

Omvänd ordning

Den som tror på det goda, är ond.
Den som tror på sanningar, är lurad.
Den som tror på det konkreta, är abstrakt.

Den som är vis, ljuger alltid och kan inte skilja på ont och gott.
Men den som alltid ljuger och saknar skiljandet mellan ont och gott, är en dåre.
Den som aldrig ljuger men kan skilja mellan ont och gott, är kunnig och lärd.
Den kunnige blir aldrig vis, men dåren har en möjlighet att nå dit.

Dåren leds mellan harmonierna, men föses fram utan att styra.
Den kunnige leder själv harmonierna, och styr utfallen.
Den vise ser harmonierna och lyssnar till dem utan att störa.

Närvaro och deltagande

Kunskap underlättar framlevnaden
Kunskap ger trygghet i en fysisk miljö
Kunskap skapar själv gränser och ordning i tillvaron
Kunskap används för att skapa åsikter och värderingar
Kunskap används för att bilda sociala regler
Men, kunskap vet ingenting om närvaro och deltagande

Vishet underlättar genomskådandet
Vishet ger insikter bortom fasaderna
Vishet bryter ner alla åsikter och värderingar
Vishet saknar regler och ledning
Vishet vet allt om närvaro och deltagande

Paradoxernas paradox

Ingenting sker, därför sker allting.
Ingenting händer, därför händer allting.
Ingenting finns, därför finns allting.
Bara där vändningen vänder, om och om igen,
finner man paradoxens väsen och vilja att vända igen.

Den som hör paradoxens sånger,
förmimmer Ingentinget och tillika Alltinget.
Den som inte hör paradoxen,
uttalar sig om allting som om denne förstod dess rätta väsen
och vill visa andra hur man finner vägen dit.
Men vägen finner alla, varhelst de än går,
ty det är bara att vända på vändningen, om och om igen,
tills man finner att man är framme, vilket man har varit hela tiden.

Ifrågasätt

Ifrågasätt
ifrågasätt allting
ifrågasätt även ifrågasättandet,
så slipper du ifrågasätta

Var negativ
var negativ till allt
var även negativ till att vara negativ,
så slutar du vara negativ

Sluta
Sluta med allt
Sluta att sluta,
så att du blir aktiv

Ekon i samklang

Resan

Min första lärare sade att alla människor gör resan tillsammans.

Min andra lärare sade att varje människa gör sin resa ensam.

Min tredje lärare sade att alla resor finns, även om inte människan följer med.

Min fjärde lärare sade att det finns bara resor, det är människan.

Min första mästare lärde mig att gå framåt,
utan att vara rädd.

Min andra mästare lärde mig att gå bakåt,
utan att bli rädd.

Min tredje mästare lärde mig att gå vart som helst,
utan att känna rädsla.

Min fjärde mästare visade mig rädslans källa. Det var då jag lärde mig att gå.

Både och

- Vilken svar är det enda exakta, och för varje enskild fråga?
- Svaret: både-och !

- Vad innebär det?
- *Både* både-och *och* inte-både-och.

- Vad avser då både-och?
- Det som både är och inte är, både det som finns och inte finns, både har och inte har, både gör och inte gör, både ska och inte ska.

- Hur ska man förstå detta?
- Genom att nöja sig med frågan. Svar är bara vilseledande, ty frågan både härleds ur både-och samt åstadkommer både-och. Dessa är både frågans början och dess slut.

- Usch, det låter svårt. Vad ska jag göra?
- Välj det enkla, det inrymmer ändå allting. Eller välj det ytterst komplicerade, ty den inrymmer ändå ingenting. I ingenting finns nämligen allting, och allting är ytterst ingenting. Dessa båda är samma sak.

- Vad är det enklaste av allting?
- Den ordlösa frågan. Där finns ingenting, därför skänker den en närvaro till allting. Men också den mest sammansatta frågan når dit, ty den vill vara allting men åsyftar blott ingenting. Välj själv.

- Vilken fråga är fullgod och allomfattande i varje enskild situation?
- Den intetsägande känslan av förundran, men också den har en konkret motpol som måste beaktas som ett värdigt alternativ.

- Vad innebär en intetsägande känsla av förundran?
- Allting och ingenting, ty varseblivning utifrån abstraktionens sammanvävande närvaro upplöser de konkreta banden.

- Hur är en sådan förnimmelse möjlig?

- Var förväntansfull, och släpp alla förväntningar. Släpp krav, släpp begär, släpp handling och tanke. Låt allt detta istället uppstå ur ingenting, och låt det sedan få vara kvar där. Då sker allting, och det tycks ske utan anledning.

- Ska jag välja både allting och ingenting?
- Nej, allting *är* ingenting, och ingenting *är* allting.

- Vad ska jag då göra?
- Låt allting vara som det är, för det följer sin egen harmoni. Det som är konkret söker det som är abstrakt, och det som är abstrakt söker det som är konkret. Välj följsamheten, ty det är både och.

- Kunde du inte ha sagt det på en gång?
- Då hade du inte förstått följsamheten i följsamheten, utan trott att det antingen var allting eller ingenting. Det är både och, men självfallet är det samtidigt inte-både-och.

- Nu förstår jag plötsligt ingenting.
- Du tänker rakt, och inte följsamt. Då kan dina tankar bara förnimma det raka och inte det följsamma. Tänk både och.

- Mästare, är mina frågor meningslösa?
- Både och!

- Vad innebär det?
- Endast det meningsfulla är meningslöst, och blott det meningslösa är meningsfullt. Ty det abstrakta ger upphov till det konkreta, och det konkreta består av det abstrakta. Vilket av dem är meningsfullt, det som ges eller den som ger? Genom att söka det ena, kan man finna det andra. Söker man bara det ena utan att beakta det andra, går man genast vilse. Allting är både-och!

- Men jag vill bara finna det meningsfulla!
- Sök då det meningslösa, men främst: - sök både och! Vishet är att finna dem båda, medan kunskap och dårskap är att finna blott det ena.

- Hur ska man med ord kunna uttrycka den vishet du åsyftar?
- Det ordrika är innehållslöst, och det ordlösa är innehållsrikt.

- Innehåller? Vad innehåller det ordlösa?

- Följsamhet.

- För att kunna finna följsamheten, ska jag då leta efter "både-och"?

- Både och !!!

- ?

- !

- / ?

- ? !

- ...

- ...

Frågor om världen

- Mästare, hur ser världen ut?
- Så som du uppfattar den.

- Hur kan den uppfattas?
- På alla dess oändliga sätt.

- Vad innebär det?
- För den som tänker rakt och vinklat, blir världen strukturerad. Här är allting enhetligt.

- Är detta den allomfattande världen?
- Nej. Hos den som tänker strukturerat, blir den dualistisk. Här finns motpoler som balanseras mot varandra.

- Är detta den yttersta betraktelsen av världen?
- Nej. Hos den som tänker dualistiskt, blir världen krökt och inflätad i sig själv. Här förnimmer man genomsyrandet av ingenting, genomströmningen av följsamhet och betraktelser av betraktelsen.

- Är då måne detta den allomfattande sanningen om världen?
- Nej, men det är en god början, och så långt som mina ord räcker till. Härifrån får dina egna insikter och förståelser ta vid och föra dig vidare.

- Tack, mästare.
- Tacka mig inte. Jag har inte givit dig någonting. Allting finns redan hos dig. Och om jag gav dig något, vore det snarare till belastning än till nytta.

- Men för mig var dina ord till nytta.
- Det tror du bara till dess att du får insikter i det som ligger bortom inflätningens paradoxer.

- Är det detta som är den allomfattande sanningen om världen?
- Om jag svarar "ja och nej" är det samma sak som att svara ja, ty då följer jag inflätningens paradox. Om jag svarar antingen ja eller nej är det ändå samma sak som ett ja, ty paradoxen omfattar även dessa svar.

- Men då är väl den allomfattande sanningen om världen att det inte finns någon allomfattande sanning om världen?
- Ja och nej.

Minnas

- Mästare, vad bör jag minnas?
- Om dina tankar söker det raka, måste du minnas allting. Här är allting lika viktigt, för att till slut kunna kontrollera helheten.

- Men så tänker jag inte.
- Om dina tankar är strukturerade, måste du minnas någonting. Här är bara principerna i sig viktiga, för att närma sig helheten.

- Men inte heller på det sättet tänker jag.
- Om dina tankar upphäver sig själv och återskapas, i ett krökt och inflätat mönster, behöver du inte minnas någonting. Då är du redan i helheten där allting finns.

- Ja, så tänker jag. Är detta då det slutliga målet?
- Oh, nej. Helheten är inte målet. Det är bara tröskeln till oändligheten.

- Hur når man dit?
- Den som tänker rakt fokuserar på allting, i tron att ingenting därmed har utelämnats. Den som tänker strukturerat fokuserar på de abstrakta principerna, i tron att detta ökar förståelsen för allting. Den som tänker krökt och inflätat, tror ingenting ty detta är det allomfattande varandet.

- Är detta det yttersta?
- Den som ingenting tror och ingenting vet, tror allting och vet allting. Detta är det yttersta.

Tankar

- Mästare, mina tankar känns så splittrade.
- I så fall anstränger du dig.

- Ja, det är klart att jag anstränger mig. Hur skulle jag annars kunna anamma allt du säger?
- Genom att inte tänka alls, eller genom att inte tänka mer än vad tankarna själva önskar för stunden.

- Men då når jag aldrig nåra insikter.
- Du har redan fler insikter än vad du inser, men du märker dem inte så länge du letar efter dem. Du tänker logiskt i tron att det skulle hjälpa dig. Eller så tänker du längs den harmoniska vägen, i tron att den dualistiska åtskillnaden ger dig upplysning om följsamhetens sanna natur.

- Ja, just det. Så tänker jag.
- Inte undra på att du är splittrad. Att tänka utifrån den harmoniska vägen ger inte harmoni, det leder bara till sin egen motsats. Så tänk därför krökt och inflätat, där allting alltid vänder. Det splittrade blir enat och det enade blir splittrat.

- Hur då?
- Se allting omkring dig som en enhet, varvid detaljer och dess delar kommer att framstiga som sina egna ekon. Då förnimmer du följsamheten och till och med Ingenting som är detsamma som genomsyrandet som kommer från Oändligheten. Om enheten dessutom är inflätad i sig själv, då förnimmer du allting.

- Men jag tänker på alla delarna och försöker få in dem i en inflätat och krökt struktur.
- Då kommer du att misslyckas mer än de flesta. Åt allt som är rakt, kan man säga till dem att de är raka. Åt allt som är strukturerat, kan man antyda att de är balanserade på ett harmoniskt sätt. Åt allt som är inflätat, kan man inte göra någonting. Man kan bara ingå i det, för att slutligen förstå att det är så. Det går varken att antyda eller att säga rakt ut vad inflätningen är, ty den både är och inte är, både genomsyras och är genomsyrandet, både betraktas och är betraktaren.

- Efter dina förklaringar har jag inte lust att tänka alls.
- Åh, det var just vad jag strävade efter, å dina vägnar. Nu är du inte förvirrad längre.

Se sällsamheterna

- Mästare, hur varseblir man de sällsamheter du antyder?
- Det gör du hela tiden, men utan att du förstår det. Däremot är det en helt annan sak att få detta bekräftat.

- Hur får man det bekräftat för sig?
- Om du tänker rakt och därmed konkret, ser du först detaljer och sedan detaljer i detaljer, och så vidare i all oändlighet. När du förstår den oändligheten, är förnimmelsen bekräftad.

- Men så tänker jag inte.
- Om du tänker strukturerat och därmed närmar dig dualismen, börjar du överallt se principer om alltings jämvikt och balansering. När du förstår att allting ytterst berör allting, är förnimmelsen bekräftad.

- Ja, så tänker jag.
- Då kan du försöka tänka utan tankar, samtidigt som dina tankar följer det krökta och inflätade. Där förmår skapandet upphäva sig själv, samtidigt som upphävandet återskapar allt. Då ingår du i sällsamheterna.

En fråga till

- Mästare, jag vill ställa en fråga.
- Bara om du är medveten om att mina svar är fel.

- Va? Hur kan du säga så? Dina svar är ju alltid rätt.
- Just det, och därför är de fel. Alla andra i din omgivning ger rätta och sanna svar, men inte jag. Mina svar är alltid fel och osanna. Det är därför du lyssnar på dem med en närvarande förvåning och respekt, och inte med frånvaro och arrogans.

- Varför är dina rätta svar fel?
- Jag glömmer alla tingens åtskillnad och form, och hyser vördnad och kärlek till dess innehåll och allomfattande egenskaper. Då kan jag skratta åt allting, ty utan åtskillnad och form kan allting kittla mig.

- Tar du ingenting på allvar?
- Jo visst, glömskan som undanröjer åtskillnad och form. Och utsuddandet av strukturer. Att avlägsna sådant som ger upphov till allvar, det tar jag på största allvar. Därför skrattar jag, ty det allvaret uppenbarar alltings krökning, där allting vänder.

- Kan du inte skratta utan detta?
- Det är inte *jag* som skrattar, utan skrattet kommer av sig självt. Men bara när formerna upphör, och när strukturerna suddats ut, och när åtskillnaderna bryter samman.

- Ett sådant tillstånd ger mig rädsla.
- Just det, det är därför vi skrattar.
- Jag trodde rädslan var ett hinder och en gräns för att lyckas förstå.
- Just det. Om det inte finns någon gräns finns heller inget gränsöverskridande. Det är vid gränsöverskridandet som vi skrattar. Utan rädsla finns inget skratt, och utan skratt finns ingen rädsla.

- Då behöver jag inte avlägsna min rädsla.
- Du kan inte avlägsna den, bara skrattet kan göra det, liksom skrattet avlägsnar form, struktur och åtskillnad. Men rädslan skapar dessa egenskaper.

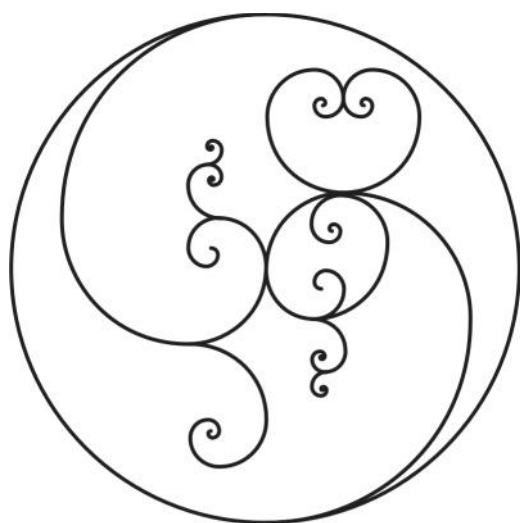
- Ska jag då skratta jämt?
- Du ska varken skratta eller känna dig rädd, samtidigt som du både skrattar och är rädd. Först då uppenbaras verklighetens allomfattande egenskaper.

- Var någonstans uppenbaras detta på enklast möjliga sätt?
- Överallt och ingenstans. Så länge du är fixerad vid form och struktur, måste du söka dig till de rätta ställena och mästarna, de korrekta orden och formuleringarna, och de kraftgivande platserna. Men ser du bortom detta, och låter innehållet få uppenbara sig, går det bra med vilket ställe och vilken mästare eller annan person som helst. Det går också bra med vilka ord och vilka formuleringar som helst, liksom det går bra med vilken plats som helst.

- Berätta mer.
- Nej, nu är mina ord äntligen slut.
- Jag behöver få höra mer.
- Då är du illa ute. Orden kan bara ge dig tillfällig tröst och därför kräver du mer hela tiden. Innehållet i orden syftar på en allomfattande förståelse som ingen kan ta ifrån dig. Den skänker dig både tröst, skratt och rädsla, samtidigt som du inte längre känner behov av att få skratta, bli tröstad, eller känna rädsla. Här har inga ord längre någon betydelse.

- Men säg, vad ska jag göra?
- Anamma det perspektivlösa perspektivet, upphäv den yttersta sanningen, och tro på allt. När du förstår vad detta innebär behöver du inga fler råd.

Sista ordet

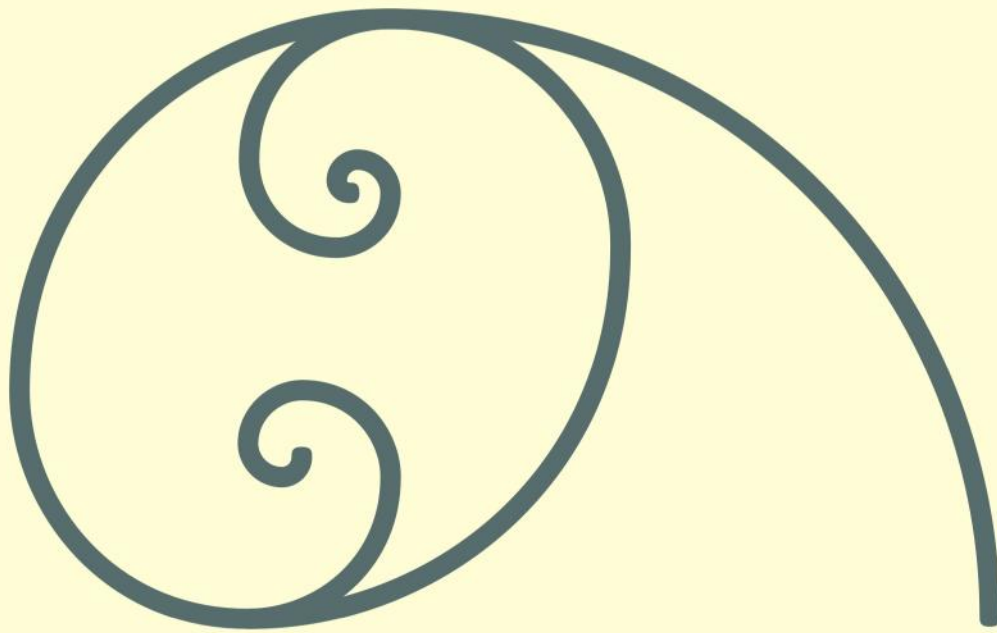
- Jorun, ibland är dina texter motsägelsefulla.
- Va! Menar du det. Det var inte bra.
- Kunde du inte ha tagit bort sådana texter?
- Hade jag känt till vilka texter som inte kan uppfattas som motsägelsefulla, hade jag genast tagit bort dem.
- Du menar väl de som *är* motsägelsefulla?
- Nej, tvärtom. Du sa att de bara var så ibland. Det ska *alltid* vara det. Bara paradoxerna är värda att bli upprepade. Allt annat ebbar ut.
- Vad är det då för paradox som döljs i slutet av den här boken?
- Att somliga som läser den inte begriper någonting, medan andra begriper allting.
- Och vem är då jag?
- Det är du som är paradoxen.

När orden är slut

När vändningen uppenbarar sig

Vad är betraktelse?
Var slutar närvaron?
Vem finner livets ursprung?
Vem ser vändningen?